

Hans Vandeweghe

Sportjournalist
@hansvdw

column

Nations League

Waarom ik niet warm ben geworden van die maand in Rusland, tijdens de voorbije worldcup, is niet helemaal duidelijk. Tenslotte was de derde plaats van de Rode Duivels historisch, althans binnen de context voetbal.

Het kan aan het logies hebben gelegen. Misschien lag het aan het land. Wellicht ook aan de journalistiek die daar moest worden bedreven.

Speler 1 dient zich aan op de persconferentie. Krijgt vragen. Antwoord: meu. Speler 2 komt. Krijgt vragen: meu. Dan komt de coach. Krijgt

twee keer zoveel vragen en antwoordt: meu, meu. Dat alles nadat de pers welkom was om de intrede op het oefenveld en de opwarming vijftien minuten lang te volgen. Vervolgens houden de mooie jongens van de tv stand-ups en zeggen: meu, meu, meu.

Misschien was dit een beetje een lange intro om u mee te delen dat ik het heb geprobeerd, maar dat het weer niet is gelukt: warm worden. Deze keer van de Nations League, die helemaal nergens om gaat, toch niet als je België bent. Tenzij we ons niet gewoon kunnen plaatsen voor het EK van 2020, dát zou pas een verhaal zijn.

Let nu goed op, want het wordt een beetje ingewikkeld. Er worden de volgende maanden twee Europese competities door elkaar gespeeld: die Nations League en vanaf de nieuwe lente beginnen ook de kwalificaties voor het EK 2020. Daar doen 55 landen aan mee, net als aan de Nations League.

De Nations League heeft de 55 onderverdeeld in zeer goede voetballanden (divisie A), goede, minder goede en slechte (divisie D). Alleen de twaalf landen uit divisie A (waaronder België) kunnen de Nations League winnen. De rest doet mee om te promoveren of te zakken. Zo zakken de vier slechtste van divisie A

naar B en de vier beste van B gaan volgend jaar naar A.

O ja, ook dat nog: elke divisie is onderverdeeld in vier groepen. België speelt in zijn groep twee keer (uit en thuis) tegen IJsland en Zwitserland. De winnaars van de vier groepen van divisie A spelen in juni van volgend jaar in een *final four* om de eindwinst en die levert niks op, behalve geld voor de bond (en dus voor de spelers).

Play-offs in maart 2020

Met die groepsfase zijn we al klaar in november van dit jaar en in maart van 2019 gaat alweer de kwalificatie voor het EK van start en die duurt tot maart 2020. Nu wordt het

helemaal ingewikkeld: twintig landen kunnen zich hiervoor plaatsen en wie daar niet is in gelukt en toch goed zijn best heeft gedaan in de Nations League (dat is wat kort door de bocht, op Wikipedia vindt u de hele uitleg) mag nog eens een gooi doen naar de resterende vier EK-tickets in de Nations League play-offs, die in maart 2020 worden gespeeld.

“Wij willen de Nations League winnen”, zei record-international Jan Vertonghen van de week. Dat is de meu waar ik het over had. Eigenlijk had hij willen zeggen: “Zijn ze gek geworden, nóg een toernooi met inzet erbij, worden we al niet genoeg belast?” En

nog: “Als we niet oppassen en we winnen te veel, mogen we nog eens in juni opdraven voor een stage en die *final four*, waar we niet eens het beleg op onze boterham mee verdienen.”

Tegenzet tegen FIFA

De Nations League is een armechtige poging van de Europese voetbalbond UEFA om grip te krijgen op een serie vriendschappelijke landenwedstrijden waar ze tot nog toe zelf niet beter van werd. Mooi meegenomen: de Nations League is een tegenzet tegen de FIFA, die vindt dat één WK elke vier jaar niet volstaat en denkt aan formules voor meer mondiaal inter-

De Nations League gaat nergens om, toch niet als je België bent. Tenzij we ons niet gewoon plaatsen voor het EK 2020

landvoetbal, waar zij beter van worden. Niet onbelangrijk misschien, van de Nations League worden de voetballers niet beter.

Gezapige oefenpartijtjes tussen twee landen die afspraken maken over hoeveel spelers ze zullen wisselen (en soms hoeveel goals er mogen vallen) zijn nu vervangen door wedstrijden met inzet, weze het dan voor kruimels. Coaches zullen die willen winnen omdat ze daarop worden afgerekend, en daarom zullen coaches ook niet onvoorbereid aan de start willen komen. Dat kon je donderdag al zien bij Duitsland-Frankrijk: saai, gesloten voetbal. Löw mag

niet meer en Deschamps wil nooit meer verliezen in een wedstrijd met inzet. Dus: 0-0.

Neem nu de Rode Duivels. Behalve vier keer tegen Zwitserland en IJsland deze herfst in die Nations League spelen ze ook nog eens vriendschappelijk tegen Nederland in oktober. En omdat Roberto Martínez graag nog eens een troepenschouw hield voor die levensbelangrijke maar bepaald onzinnige Nations League, die dinsdag voor de Rode Duivels van start gaat met IJsland-België, werd gisteren vriendschappelijk gevoetbald in Schotland. Verliezen was geen optie. En zo houdt het nooit op.